

ИЗВЕШТАЈ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета од 8. новембра 2012. године изабрани смо у комисију за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА на одређено време од пет година.

На конкурс објављен у новинама "Огласи" пријавио се један кандидат, др Ксенија Крстић.

Др Ксенија Крстић рођена је 6. новембра 1974. године у Пули. Завршивши средњу школу уписује студије психологије 1993. године на Филозофском факултету у Београду, које завршава 1998. Исте године уписује последипломске студије на Катедри за развојну психологију (ментор проф. др Иван Ивић). Од 1999. до 2003. године ради као асистент-приправник на Катедри за развојну психологију Филозофског факултета. Године 2002. магистрирала је са темом "Појам о себи адолесцената у социјалном контексту" (ментор проф. др Иван Ивић). Од 2003. године је асистент на истом предмету. Године 2012. успешно је одбранила докторску дисертацију са темом "Утицај афективне везаности за родитеље и пријатеље на самопоимање адолесцената" (ментор проф. др Јован Мирић).

Како пре последњег реизбора тако и у после њега др Ксенија Крстић је веома активна у настави, у стручном и научном раду.

Сарадник је на пројектима Института за психологију ("Идентификација, мерење и развој когнитивних и емоционалних компетенција важних друштву оријентисаном на европске интеграције", "Психолошки проблеми у контексту друштвених промена" од 2006., "Статус младе генерације у Србији" од 2001. године) и на пројекту "Инклузија ученика са тешкоћама у развоју у редовне основне школе" (МОПС, Институт за психологију, Save the children, од 2004. године); консултант је у тиму за израду националних стандарда на крају основног образовања, члан је комисије за оцену квалитета рукописа уџбеника и наставних средстава у оквиру Огледа у издавању уџбеника од 2004. године. И то нису све стручне активности кандидата.

Др Ксенија Крстић је објавила неколико запажених научних радова и поднела велики број саопштења на домаћим и међународним научним и стручним скуповима.

У Чланку *Повезаност појма о себи и представе адолесцената како их виде 'значајни други'*, др К. Крстић извештава о налазима властитог истраживања, обављеног помоћу самостално конструисаног инструмента, на два узрасна узорка средње адолесценције (величине 499 испитаника). Основни циљ истраживања био је да се провери могући утицај представе младих о томе како их виде родитељи и пријатељи на њихову сопствену слику о себи. Статистичка анализа добијених података указала је а) да на млађем узрасту представе младих о томе како их виде родитељи и пријатељи имају подједнак значај за самопоимање, али да б) на старијем узрасту на самопоимање већи утицај има представа о томе како их виде пријатељи него родитељи. Налазе добијене

истраживањем аутор интерпретира у развојној димензији и у поставкама социјалног и симболичког интеракционизма и конструктивизма. Ово опсежно истраживање сведочи о методолошким компетенцијама аутора, као и о владању теоријским знањима савремене развојне психологије.

Чланак *Афективно везивање из перспективе развојне психологије* по природи је прегледни рад. У њему др К. Крстић даје преглед научно-психолошких сазнања о афективној везаности и њеном развоју током целог животног циклуса. Преглед је употпуњен разматрањем антецедената афективне везаности, обрасцима везаности и њихове стабилности током узраста, као и разматрањем теоријских погледа на ову изузетно значајну развојно-психолошку појаву. Обимна литература коју је аутор консултовала и систематично приказивање кључних аспеката ове области развојно-психолошких проучавања чине овај рад веома корисним за свакога ко трага за квалитетним информисањем о датој теми.

Осим приказаних радова, др К. Крстић је успешно одбранила и докторску дисертацију са темом "Утицај афективне везаности за родитеље и пријатеље на самопоимање адолесцената", која представља значајан допринос проучавању афективне везаности и самопоимања не само у нашој средини. Аутор се није први пут подухватила истраживања афективне везаности и самопоимања. Она се и раније бавила тим психолошким појавама, али је у поднетој дисертацији видан већи степен зрелости и владања материјом. Иза рада који је одбранила велики труд и велико познавање неколико области развојне психологије. Труд се види у великој литератури која је коришћена, у великом узорку испитаном низом повеликих инструмената, у сложеном нацрту од неколико повезаних истраживања. Слободно се може рећи да се овом дисертацијом аутор сврстала у највеће познаваоце психологије афективног везивања, самопоимања и адолесценције у нашој средини. И такав суд се намеће на основу читања готово сваке странице рада. У првом делу дисертације, бавећи се прегледом теорија, метода, истраживачких налаза и проблема скопчаних са афективном везаношћу и самопоимањем, др Ксенија Крстић зналачки одабира, сређено и добро промишљено повезује и усклађује област пуну несагласних па и контрадикторних налаза. Иако се ослања на мета-анализе где је могуће, највећи део посла на интегрисаном приказу стања обавила је сама.

Из таквог прегледа јасно се види значај проблема одабраних за сопствено истраживање. Ти проблеми су такви да ову дисертацију не карактеришу као покушај истраживања нових проблема, него као покушај да се систематичнијим приступом једној групи већ постојећих проблема, постављањем истраживачког захвата који те проблеме држи повезане у једну целину - пружи допринос у виду поузданијих и целовитијих одговора. Поред низа научних доприноса у виду појединачних налаза могли бисмо у једној реченици исказати то што јесте уопштени научни допринос ове дисертације: он се огледа у томе што сада више знамо о релацијама између везаности, самопоимања и личности, и то знамо стога што се закључци више не могу формулисати на нивоу оба рода и свих узраста адолесценције, него се научна истина мора тражити у детаљнијим разматрањима сваког узраста, сваког рода и сваке димензије обухваћених конструката.

Методолошка поткованост у изради нацрта и владање инструментима и статистичким арсеналом не могу промаћи чак ни површнијем читаоцу. Ништа мањи нису ни квалитети који се уочавају у дискусији и тумачењу добијених налаза. Пре свега се види колико су тумачења сваког добијеног налаза повезана са ширим психолошким сазнањима о адолесценцији као једном од нестабилних периода развоја, са теоријским решењима приказаним у првом делу рада и са домаћим и страним истраживачким налазима. Друго,

тумачење добијених налаза из руке овог аутора не постаје суво кабинетско претресање поставки и хипотеза, него поприма боје стварности и живота младих који су обухваћени истраживањем. Треће, и не мање важно, др Ксенија Крстић своје методолошко знање показује и кроз свест о ограничењима коришћених инструмената и узорка, свест која доводи до одмереног и опрезног тумачења, са частим указивањем на потребу да се покренути проблеми даље истражују.

Тема која обједињује радове кандидата сачињена је из две значајне појаве у проучавањима савремених развојних психолога – афективна везаност и самопоимање; обе појаве др К. Крстић последњих година интензивно проучава у младалачком добу, настојећи да утврди природу њихове међусобне повезаности и развојне промене које се са њима дешавају. Штавише, озбиљан напор је уложен у доказивање поставке да, и на примерима тих двеју променљивих, социјална интеракција има кључну улогу у настанку унутрашњих инстанци личности. Познавање савремених теоријских концепција у развојној психологији, ваљана методолошка поткованост, промишљено дизајнирање истраживачких захвата и марљивост кандидата несумњиво доприносе остваривању тих експланаторних настојања, уклопљених у шири оквир учења да су све психичке инстанце социјалне по пореклу.

Што се тиче радова, кандидат је знатно премашео онај број који закон прописује за звање доцента: учествовала је у писању два приручника и једног зборника радова, а поднела је и 13 саопштења на домаћим и три на међународним научним и стручним скуповима.

Поред несумњивих доказа да је реч о плодном и квалитетно оспособљеном истраживачу психичког развоја и развојно-психолошких проблема, др Ксенија Крстић показује високе квалитете и у свом педагошком раду. Остварујући одличан однос са студентима и развијајући пажљиво облике интерактивне наставе на вежбама из неколико предмета, она редовно добија на студентским евалуацијама високе оцене, на основу којих доспева међу најпозитивније оцењене наставнике и сараднике на целом факултету. Уз то пружа велики допринос планирању и обогаћивању наставе из предмета Увод у развојну психологију и Развојна психологија.

Узимајући у обзир све што је речено, Комисија предлаже Изборном већу Филозофског факултета да **изабере др Ксенију Крстић за доцента за ужу научну област Општа психологија.**

К о м и с и ј а :

У Београду,
28. децембра 2012. године

Проф. др Јован Мирић
Филозофски факултет, Београд

Проф. др Татјана Вукосављевић-Гвозден
Филозофски факултет, Београд

Проф. др Татјана Стефановић-Станојевић
Филозофски факултет, Ниш